

Sygn. akt III Cz 809/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR(del.) Ewa Buczek - Fidyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 października 2014 r.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) Spółdzielni Mieszkaniowej
w Z.

przeciwko dłużnikom B. M. i G. M.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie nadzoru sądu nad egzekucją z nieruchomości prowadzoną przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze Zbigniewa Rudlickiego w sprawach o sygn. akt Km 3074/10, Km 1108/12, Km 3699/12, Km 1085/13 i Km 1441/13

na skutek zażalenia dłużnika G. M.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 21 listopada 2013 r., sygn. akt VIII Co 990/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 21 listopada 2013r. Sąd Rejonowy w Zabrze udzielił przybicia nieruchomości położonej w Z. przy ulicy (...), o powierzchni 39,13 metra² opisanej w Rejestrze Lokali Własnościowych (...) Spółdzielni Mieszkaniowej pod numerem (...), na rzecz A. K., córki Z. i W., urodzonej w dniu (...) w G. (G.), zamieszkałej w G. przy ul. (...), PESEL (...), legitymującej się dowodem osobistym serii (...), wydanym przez Prezydenta Miasta G. w dniu 23 września 2009 roku za cenę 76.500 złotych.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik G. M. domagając się jego uchylecia. W uzasadnieniu podniósł, że w toku postępowania egzekucyjnego został pozbawiony możliwości obrony swych praw, gdyż nie został prawidłowo zawiadomiony o czynnościach opisu i oszacowania, jak również o wyznaczonym terminie pierwszej i drugiej licytacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z art. 997 k.p.c. zdanie drugie, podstawą zażalenia na postanowienie sądu co przybicia nie mogą być takie uchybienia przepisów postępowania, które nie naruszają praw skarżącego. Wskazane powyżej ograniczenie podstawy zażalenia zostało wyjaśnione przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 lutego 2000r., (III CKN 1072/99). W uzasadnieniu tego orzeczenia, Sąd Najwyższy wskazując na konieczność zastosowania wykładni systemowej tego przepisu jak również na następująco po sobie kolejny fazy postępowania egzekucyjnego (pierwsza faza prowadzona wyłącznie przez komornika którą kończy obwieszczenie o licytacji nieruchomości, licytacja, przybicie i przysądzenie nieruchomości oraz podział sumy uzyskanej z tej egzekucji), stwierdził, że podstawą tego zażalenia mogą być wyłącznie naruszenia przepisów na etapie zawiadomienia o licytacji, toku jej prowadzenia i samego przybicia. W konsekwencji zażalenie nie mogło odnosić się do wcześniejszych faz tego postępowania.

Wobec powyższego, należało uznać, że kwestionowanie postanowienia o przybicciu poprzez podniesienia zarzutów dotyczących sporządzenia opisu i oszacowania, zostało dokonane w oparciu o podstawy niewskazane w art. 997 k.p.c.

Również analiza prawidłowości zawiadomienia o licytacji, podnoszona przez dłużnika w zażaleniu, nie prowadzi do wniosku, że jego prawa zostały ograniczone lub naruszone. Dłużnik G. M. został bowiem zawiadomiony o terminie pierwszej licytacji. Pomimo, iż zawiadomienie to nie zostało przez niego osobiście odebrane (k. 21 akt Km 1085/13 i k. 192 akt Km 3074/10), to jednak wskutek dochowania wszelkich wymogów określonych art. 139 § 1 k.p.c. oraz rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013r. poz. 1350) dokonane zostało tzw. doręczenie zastępcze (per aviso) opierające się na wzruszalnym (poprzez instytucję przywrócenia terminu wskazanej w art. 168 k.p.c.) domniemaniu prawnym, że doręczane pismo dotarło do rąk adresata. Pomimo, iż z punktu widzenia uczestnika procesu narażonego na negatywne skutki prawne tego domniemania, przyjęte domniemanie może budzić wątpliwości natury konstytucyjnej, należy w tym miejscu wskazać, że w żaden sposób nie prowadzi ono do naruszenia konstytucyjnie gwarantowanego prawa do sądu z art. 45 Konstytucji RP, co stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z dnia 15 października 2002r. (SK 6/02). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę skutki prawne, jego skuteczność jest uzależniona od rygorystycznego dochowania wszystkich wymagań dla tego sposobu doręczenia. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2004r., III CK 226/02, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2008r., IV CZ 51/08; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2005r., IV CZ 216/04).

W niniejszym przypadku wszystkie warunki do jego skuteczności zostały dopełnione.

Nadto nietrafny jest zarzut aby nie został zawiadomiony o terminie drugiej licytacji, na którą osobiście się stawił.

Z powyższego jednoznacznie wynika, że na tym etapie postępowania egzekucyjnego nie nastąpiło naruszenie przepisów, które prowadziłyby do naruszenia prawa skarżącego, w szczególności jego prawa do obrony.

Z tych względów zażalenie oddalono na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda